

மொழியியல் நோக்கில் திருமந்திரம்

கலாந்த் சுபதன் ரமேஸ்

சமயம் என்பது இறைவனோடு தொடர்புடையது. இறை வழிபடுவதற்காக ஏற்பட்ட சமயமும், வாழ்வியல் பொறிமுறையும் இணைந்து செய்யத்தக்கன எனவே, செய்யத் தகாதன எனவே என்பதை வரையறுக்கின்றன. அருவமாக வணங்கப்பட்ட இறைவனை உருவமாக வழிபடத் தொடங்கியபின் இறையுருவங்கள் கிளைத்தன. சமயங்களும் கிளைத்தன. அருவ வழிபாட்டிலிருந்து உருவ வழிபாடு என்பது ஏற்பட்டது. ஆகமங்கள், கோயில்கள் உருவ அமைப்பிலிருந்து வழிபாட்டு நெறிகள் வரை நெறிமுறைகளை வழங்கின.

சமயங்கள் மனிதகுலத்தை நெறிப்படுத்துவன. இம்மை - மறுமை சொர்க்கம் - நரகம் வீடு - பேறு ஆகியவற்றில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துவன. மறுபிறப்பு என்பது முற்பிறப்பில் செய்த வினைப்பயன் என்பதை வலியுறுத்துவன. எனவே அறிந்தும், அறியாமலும், தெரிந்தும், தெரியாமலும் செய்த தவறுகளுக்குப்

பாவமன்னிப்பும், பிராயச்சித்தமும் கோருவது மாந்தர் இயல்பு. இதனை எல்லாச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன.

இறைவனை எந்த மார்க்கத்திலே சென்று வழிபட்டால் அவனை அடையலாம் என்று பக்தர்களுக்குள்ளே சந்தேகம் உண்டாவதுண்டு. பூசனை முறைகளும், மூர்த்தி பேதங்களும், இவற்றை நாடும் வழிகளும் பற்றி பலவாறாக நம் முன்னோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் பலவிதமான வழிபாட்டு முறைகளிலே எதைக் கொண்டு இறைவனைப் பணிந்து கடைத்தேறலாம் என மயங்கும் மக்களுக்குத் திருமூலர் ஆணித்தரமாக அறிவுறுத்துகின்றார்.

திருமந்திரமாலை எனவும், தமிழ் மூவாயிரம் எனவும் அழைக்கப்படும் பத்தாம் திருமுறையாகிய திருமந்திரம் ஒரு சிவயோகப் பெருநூலாகும். தெய்வத்தமிழ் என்று போற்றப்படுகின்ற பன்னிரு திருமுறைகளிலே பத்தாம் திருமுறையாகத் தமிழ் மந்திரமாகிய திருமந்திரம் திகழ்கின்றது. "தோத்திரத்திற்குத் திருவாசகம் சாத்திரத்திற்குத் திருமந்திரம்" என்பது சான்றோர் வாக்கு.

வகைப்பாட்டுச் சிறப்பு

பத்தாம் திருமுறையான திருமந்திரம் மிகச் சிறந்த வாழ்வியல் நூலாகும். திருமூலர் இந்நூலை ஒன்பது ஆகமமாகப் பிரித்து ஒவ்வொரு ஆகமத்திற்கும் தந்திரம் எனப் பெயரிட்டு, ஒன்பது தந்திரங்களையும் மூவாயிரம் பாடல்களாகப் பாடி இவ்வுலகிற்கு அளித்துள்ளார். அதுமட்டுமல்லாமல் இந்நூலைத் தமிழ் மூவாயிரம் எனவும் அழைப்பார். அதாவது திருமந்திரப்பாடல்கள் மூவாயிரம் என்பதே திருமூலரின் வாக்கும் ஆகும்.

திருமூலரின் தந்திரப்பாடல்கள் தெளிவும், இனிமையும், தூய்மையும் பொருந்திய நடையில் அமைந்திருப்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். உலகியல் வாழ்வாகிய சமுதாய வாழ்வில்

பெற்ற தம் அனுபவங்களை எளிய நடையில் சிறுசொற்கள், சிறுவாக்கியங்கள், இலக்கணக்கூறுகள், மொழிக்கூறுகள் மூலமாக அவர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றார். இத் தந்திரப் பாடல்களில் உள்ள மொழிக்கூறுகளையும், மொழிப்பயன்பாடுகளையும் நுணுகி ஆராயுமிடத்து அவற்றின் அமைப்பு புலனாகின்றது.

திருமுலர் பாடுபொருளுக்கு எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளாரோ அதேயளவு வடிவத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். இவ்வகைப் பாடல்களின் மொழி அமைப்பில் சொல், தொடர், வாக் கியம், உருவகம் போன்றவை அடங்கியுள்ளன. எனவே மொழி அமைப்பில் இடம்பெற்றுள்ள வாக் கியங்கள், தொடர்கள், சொற்கள் போன்றவை இடம்பெற்றுள்ள முறைபற்றி விரிவாக இங்கு ஆராயப்பட்டு உள்ளது. மேலும் இப்பாடல்களில் கையாளப்படும் மொழிக்கூறுகளைக் கையாளும் பாணியானது குறிப்பாக இடைச்சொற்கள், உரிச்சொற்கள், இரட்டைச் சொற்கள், மூவிடச் சொற்கள், பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் போன்றவை திருமுலரது நடைச்சிறப்பை மேலும் மெருகூட்டுகிறது.

திருமந்திரத்தில் காணப்படும் மொழியியல் சிறப்புகள்

தொல்காப்பிய இலக்கணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அநேகமான இலக்கணக் கூறுகள் திருமந்திரப் பாடல்களின் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படும் சிறப்பை அதன் மொழிநடையினூடாக இங்கு எடுத்துகாட்டுவதே இக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், திருமுலர் சமயம் என்பது ஒருவனுடைய வாழ்க்கையில் பக்தி பூர்வமாக இறைவனைப் பூசை செய்வது மட்டுமல்ல தங்கருமம் செய்து வழிபடவேண்டுமென்பதை தனது பாடல்கள் மூலம் எடுத்து விளக்கியுள்ளார். உலகியல் வாழ்வாகிய சமுதாய வாழ்விலும், மெய்ந்நெறி வாழ்வாகிய சமயத்துறையிலும் பெற்ற தம் அனுபவங்களை எளிய நடையில், சிறு சிறு

தொடர்களாக, எச்சக்கூறுகளின் அடிகளாகக் காணப்படுகின்றமை அதன் நடைச்சிறப்புக்கு சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

பெயரெச்சங்கள்
செய்த மூவாயிரம் தமிழ்
செய்த முந்நூறு
செய்த முப்பது
செய்த மூன்றும்

பெற்ற இன்பம்
நின்ற மறைப்பொருள்
நின்ற உணர்வு
பற்றத் தலைப்படும்

எடுத்த மொழி
ஆத்த மனை
காத்த மனை
காய்ச்ச பலா
வினையெச்சங்கள்
ஆண்டி
வேண்டி
தோண்டி
தாண்டி
கூத்தாடி

எச்சங்களை அடுக்கியும் திரும்பத் திரும்ப ஒரே சொற்களை அடுத்தடுத்து ஒன்று சேர்த்து மேலும் அழகூட்டும் பண்பு இங்கு சிறப்பாக நோக்கத்தக்கது.

வினை முற்றுக்கள்

அதுமட்டுமல்லாமல் வினை முற்றுக்களை அடுக்கும் மொழி நடைச்சிறப்பையும் இப்பாடல்களில் கூறலாம்.

உணர்ந்தேன் உலகினில் ஒண்பொருளாரைக்
கொணர்ந்தேன் குவலயம் கோயில் என்நெஞ்சம்
புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொய் அல்ல மெய்யே
பணிந்தேன் பகலவன் பாட்டும் ஒலியே

துணை வினைகள்

இவை மட்டுமல்லாமல் துணைவினைகள் மிகுந்தவையாக இப்பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு பல பாடல்களில் காணப்படும் துணை வினைகள் அப்பாடலின் சிறப்பை எளிமைப்படுத்தி வாசகருக்கு அவற்றை தொடர்ந்து படிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அவாவை, விருப்பத்தை ஏற்படுத்துவதைக் காணலாம்.

கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டு
கொண்டு போய் சுட்டிட்டு
உள்ளே நினைந்து போற்று
சந்நிதியில் சுடுமாறு போல்

வினாச் சொற்கள்

இவ்வாறு முற்றுக்களை அடுக்குவது போன்றே வினாச் சொற்களும் அடுத்தடுத்து கையாளப்பட்டுக் காணப்படும் பாடல்களும் இங்கு காணப்படுகின்றமை இதன் இன்னுமோர் சிறப்பாகும்.

தான் வரைவற்றபின் ஆரை வரைவது?
தானவன் ஆனபின் அரை நினைவது?
காமனை வென்ற கண் ஆரை உகப்பது?
தூமொழி வாசகம் சொல்லும் நீரே

உரிச்சொற்கள்

இவை மட்டுமல்லாமல் உரிச்சொற்கள், இடைச்சொற்கள் போன்றனவும் மிகுதியாக காணப்படுவதை திருமந்திரப்பாடல்களில் காணலாம். பல உரிச்சொற்கள் தக்க இடங்களில் வைத்து கையாளப்பட்டுள்ளமை அவரின் சொல்லாட்சி சிறப்புக்கு உதாரணமாகும்.

ஒண் சுடர்
கண் சுடர்
தண் சுடர்

மிக்க
அறு
உறு

தொழிற் பெயர்ச் சொற்கள்

மேலும் தொழிற்பெயர்ச்சொற்கள், எண்ணுப்பெயர்கள், எதிர்மறைச்சொற்கள் என மிக நீண்ட இலக்கண அம்சங்கள் இங்கு காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் செபித்திடல்
கொய்தல், தூர்த்தல், வாழ்த்தல், பற்றல்
காண்டல், செப்பல், கேட்டல், சிந்தித்தல்

எண்ணுப் பெயர்கள்

“ஒன்று அவன் றானே இரண்டு அவன் இன்னருள்
நின்றனன் முன்றினுள் நான்கு உணர்ந்தான், ஐந்து
வென்றனன் அறு விரிந்தனன் எழு உம்பர்ச்
சென்றனன் தான் இருந்தான் உணர்ந்து எட்டே”
“அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும்

ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பஞ்செழுத்தும்”

இவ்வாறு பல பாடல்களில் இப்பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

எதிர்மறைச் சொற்கள்
கொடையில்லை
கோள் இல்லை
கொண்டாட்டம் இல்லை
நடை இல்லை

இல்லனும் அல்லன் உள்ளன் அல்லன்.....

காக்கை கவரிலென், பழிக்கிலென்

பெய்யிலென்? பழிச்சிலென்?

சுட்டுப் பெயர்கள்

திருமுலர் பாடல்களில் பல சுட்டுப் பெயர்கள் கையாளப்பட்டுள்ளமை இன்னுமொரு முக்கிய சிறப்பு அம்சமாகும். குறிப்பாக அது, இது, உது ஆகிய மூன்று சுட்டு பெயர்களும் இங்கு சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றவாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிறப்பாக ‘உற்றறிவு’ என்பதில் வரும் உது என்ற சிறப்பு வடிவம் இலங்கையில் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத்தமிழுக்குரிய சிறப்பான மொழிக் கூறாகும். இதனை இந்தியத் தமிழில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை என்பது ஆய்வாளர்களின் கணிப்பாகும் ஆனால் இச்சிறப்புக்கூற்றை நாம் திருமுலரின் திருமந்திரத்தில் காண்பது எம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது.

“அதோ முக மாமலராயது கேளும்
அதோ முகத்தாலொரு நூறாய் விரிந்து
அதோ முகமாகிய அந்தமில் சத்தி
அதோ முகமாகி அமர்ந்திருந்தாளே”

அப் பகை
எப் பகை - எதிர்மறை

அந்நெறி
இந்நெறி

உற்றிவு
அற்றறிவு

அக்கணன்
எக்கணன்

அது இது என்று அவமே....

முவிடப்பெயர்கள்

முவிடப்பெயர்களின் சிறப்பைக்கூட திருமுலர் தனது பாடல்களின் மூலம் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார். இலக்கண வகைமைக்குள் ஒன்றாகிய இடம் என்ற பகுப்பு பல்வேறு விதமாக இவர் பாடல்களில் புலப்படுமாற்றை பின்வருபவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தன்மை இடம்

“தானே புலனைந்தும் தன் வசம் ஆயிடும்
தானே புலனைந்தும் தன் வசம் போயிடும்
தானே புலனைந்தும் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்தெம் பிரான் தனைச் சந்தித்தே”

யானும் பொய் என் நெஞ்சும் பொய்
என் அன்பும் பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால்
உன்னைப் பெறலாமே.

நானென்றும் நாளென்றும்...

படர்க்கை இடம்

“அவளை அறியா அமரரும் இல்லை
அவளன்றிச் செய்யும் அருந்தவம் இல்லை
அவளன்றி ஐவரால் ஆவதொன்றில்லை
அவளன்றி ஊர்புகும் அறு அறியேனே”

முன்னிலை இடம்

“ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கு ஒரு தெய்வமும்
ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கு உயிர் ஆவது
ஒன்று கண்டீர் இனி சமச்சிவாயப் பழந்
தின்று கண்டேற்கிது தித்தித்தவாரே.”

நில்லன்மீன், வவ்வன்மீன், உண்மீன்,

இவ்வாறு பல பாடல்கள் மூவிடத்தையும் பிரதிபலிக்குமாறு திருமந்திரம் முழுக்கக் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். இப்பாடல்களில் உள்ள மேற்கூறிய தன்மை முன்னிலை படர்க்கை இடங்கள் மூலம் கடவுளை அழைக்கும் விதமானது திருமூலரின் மொழித்திறனை நன்கு விளக்குகின்றது.

வேற்றுமைகள்

மனையாளை - ஐ - 2ம் வேற்றுமை

மனையாள் - பெயர் - 1ம் வேற்றுமை

புடவை கிழிந்தது போயிற்று

நாட்டில் இயங்குகின்றா

அன்போடு - ஓடு - 3ம் வேற்றுமை

ஒத்த - 7ம் வேற்றுமை

உடம்பினுக்குள்ளே- உருப்பொருள் -7ம் வேற்றுமை

கால வேறுபாடுகள்

நிகழ்காலம்

இறந்தகாலம்

எதிர்காலம்

மகிழ்கின்ற

செய்தான்

செய்வான்

கவிழ்கின்ற

அறிவாள்

அவிழ்கின்ற

செறிவாள்

அளந்தேன்

நீண்ட வாக்கியங்கள்

திருமந்திரப் பாக்களின் ஒவ்வொரு வரியும் முற்றுப்பெற்ற வாக்கியங்களாக அமைந்திருத்தல்.

“தானே புலனைந்தும் தன் வசம் ஆயிடும்”

“அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டாய்”

முடிவற்ற தொடர்கள்

திருத்தி வளர்த்தோர் தேமாங்கனியை

இவை நல ஆயினும் எட்டி பழுத்தால்

சீறப்புக்கூறுகள்

நான்கு வரிகளும் ஒரேவிதமாக அமைந்திருத்தல்.

“மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்கம்

மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பரம்

மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவம்

மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே”

“படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில்

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கங்கு ஆகா

நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்

படமாடக் கோயில் பகவற்கது ஆமே”

“வித்துக்குற்று உண்பான் விளைவு அறியாதவன்
 வித்துக்குற்று உண்ணாமல் வித்துச்சுட்டு உண்பவன்
 வித்துக்குற்று உண்பானில் வேறு அவள் ஈற்றவன்
 வித்துக்குற்று உண்ணாமல் வித்து வித்தான் அன்றே”
 எனப் பல்வேறு விதமாக திருமந்திரப்பாடல்கள் திருமுலரால்
 பாடப்பட்டு உள்ளமையை மேலும் மேலும் கூறலாம்.

கண்காணி இல்லென்று.....
 பெறுதற்கரிய பிறவியைப்.....
 தன்னையறியத் தனக்கொரு.....
 பற்றறப் பற்றிற் பரம்பதியாவது.....

மரியாதை வழவங்கள்

இருந்தார்	உரைப்பார்	வைத்தார்
கொண்டார்	வல்லார்கள்	

சில பாடலடிகளில் காணப்படும் சிறப்பு என்னவெனில்
 நாலடிகளும் ஒரே சொல்லிலே ஆரம்பிக்கும்.

யாவர்க் குமாம் இறை.....
 அன்பு சிவம்.....
 வேதாந்தங் கேட்க.....
 கல்லா அரசனும்.....
 தெளிவு குருவின்.....

இவ்வாறு பல பாடல்களில் திருமந்திரத்தில் காணப்படுவது
 அதன் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறது.

திருமுலர் பல கலைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர் என்பதை
 அவருடைய ஒவ்வொரு பாடல்களும் எடுத்தியம்புவதைப் பின்வரும்

பாடல் வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக பதி, பசு, பாசம் என்னும் தத்துவத்தை,

“பதி பசு பாசம் எனப் பகர் மூன்றில்
பதியினைப் போற் பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றணு காப் பசு பாசம்
பதி யணுகில் பசு பாசம் நில்லாவே”

பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்

ஊத்தை

பாண்டம்

சலக்குழி

சேறு

நாற்றம்

ஊர்

செவன்

அசுபா மந்திரம் என்பது ஓரெழுத்தொருமொழி அது எல்லா மந்திரங்களுக்கும் ஆதாரமாய் நிற்கும் முதல்வனைக் குறிக்கின்றது. இதனை வரிவடிவத்தில் காட்ட முடியாது. உபதேசக்கிரமத்தில் தான் இதனை அறியலாம்.

ஒலிவெளியில் கேட்குமாறு சொல்லும்நிலை ஒன்று உள்ளது. உதட்டளவில் சொல்வது இரண்டாவது நிலை., இருதயத்தில் வைத்துச் சொல்வது மூன்றாம் நிலை. அதற்கெல்லாம் மேலாக சோஹம் ஹம்சம் என்பது நான்காவது நிலை, இதனைப் பேசா எழுந்து என மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களில் ஒன்றாகிய கொடிக்கவி கூறுகிறது.

“அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும்
ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பஞ்செழுத்தும் மேலைப்

பெருவெழுத்தும் - நெஞ்சழுத்தில்
 பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்தினையும்
 கூசாமற் காட்டக் கொடி”

அ, உ, ம் என்ற மூன்றெழுத்துக்களும் ஒன்று சேர்ந்தே ஓம் என்ற எழுத்து தோற்றம் பெறுகிறது என்பது அறிஞர்களின் கருத்தாகும். ஓம் என்ற பிரணவத்தை ஓதி உணர்கின்ற ஞானமே பரம்பொருளை அடையும் நெறியாகும். பேசும் எழுத்தை ‘வ’ எனவும், பேசாத எழுத்தை ‘சி’ எனவும் கூறுவது தமிழாகம மரபாகும். சிவ என இணைத்து ஓதுவதே வழமையாகும்.

இவ்வாறு எழுத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றப்பட்டிருக்கும் பாடல்களின் மூலம் பேச்சில் எழுத்துக்களின் முக்கியத்துவம் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. வடமொழியிலே உள்ள வேத சிவாகமக் கருத்துக்களை தமிழிலே கூறும் தனிநூலாகத் திருமந்திரம் திகழ்கிறது. திருமந்திரம் ஒன்றே தமிழில் உள்ள சிவாகம நூலாகும். சிவாயநம என்ற பஞ்சாட்சர மந்திரத்தில் ‘சிவ’ என்னும் பதியும், ‘நம’ என்னும் பாசமும், ‘ய’ என்னும் பசுவும் ஆகிய முப்பொருளும் அடங்கியுள்ளது. மேற்கூறிய இவ்விரு எழுத்துக்களும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் மகிமையை மிகத் தெளிவாக விளக்குகின்றன.

இம்மொழிக்கூறுகள் மட்டுமல்லாமல் மொழியியலல்லாத கூறுகளும் இப்பாடல்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துவதை பின்வரும் பாடல்களில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

அளவுப் பெயர்களைச் சுட்டுவதாக

“யார் அறிவார் இந்த அகலமும் நீளமும்.....”

சுவையான விடயம் :

துன்பம், பிணி பற்றிய பாடல்

“இருமலும் சோகையும் ஈகையும் செய்யும்.....”

முடிவுரை

மேற்கூறிய இலக்கண அம்சங்களைத் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது திருமந்திர பாடல்கள் யாவும் தேவார பாடல்கள் போலல்லாது, தத்துவக் கருத்துக்களை இலகுவான நடையில் சாதாரண மக்களும் உய்த்துணரும் வகையில் அழகாக அமைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம், மக்கள் தம் வாழ்வில் கண்டவற்றையும், பட்டறிந்தவற்றையும் உரைக்கும் செய்திகளை திருமூலர் தான் கையாண்ட மொழிக் கூறுகளைக் கொண்டு சிறப்பாக வெளிப்படுத்தியுள்ளமையை அவரின் பாடல்கள் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருமூலரின் மொழித்திறன் அவர்கையாளும் மொழிக்கூறுகளைக் கொண்டு மதிப்பிடக் கூடியதாகும். அதாவது அவர் மொழிக்கூறுகளைக் கையாளும் பாணியானது, அவரது மொழி நடைச்சிறப்பிற்கு மெருகூட்டுகிறது என்றே சொல்லவேண்டும். இவற்றிலிருந்து திருமூலர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களை கற்றுணர்ந்த தேர்ந்த புலமையாளர் என்பதை இப்பாடல்களின் மொழிச்சிறப்பை பன்முறை எடுத்து ஓதுவதன் மூலம் பெருமை கொள்கிறார் என்றே குறிப்பிடவேண்டும். அதாவது இப்பாடல்கள் மொழியாற்றல், சொல்லாட்சி, இலக்கணத்தெரிவு போன்ற பல்வேறு கூறுகளால் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றமை இவ் ஆய்வின் தெளிவுக்குரிய சான்றாகும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. இராமநாதன்,அ (ed.) சித்தர்பாடல்கள் சென்னை, பிறேமா பதிப்பகம், 2005
2. இராமநாதபிள்ளை,ப திருமந்திரம் மூவாயிரம் - பகுதி I, பகுதி II, திருநெல்வேலி, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், 2007
3. கணபதி, ரி.என், தமிழ் சித்தர் மரபு, சென்னை, ரவி பதிப்பகம் ,2005

4. திருவாவடுதுறை ஆதீனம் : திருமந்திரக்கருத்து, திருமந்திர மாநாட்டு மலர், 1964.
5. மகாலிங்கம். சிவ, தவமுனிவனின் தமிழ் மந்திரம், கரிகணன் பதிப்பகம், 2013.
6. Epstein ,E.L Language style , London, Methnen & Co, Ltd , 1978
7. Ganapathy, T.N. and K.R. Arumugam. The Yoga of Siddha Tirumûlar:Essays on the Tirumandiram. Quebec: Babaji's Kriya Yoga Publications, 2006.
8. Ganapathy, T.N. The Philosophy of the Tamil Siddhas. New Delhi: Indian Council of Philosophical Research, 1993.
9. Thirumalai , M.S Aspects of Language use , All India Tamil Linguistics Association , Annamalai Nagar , 1983
10. Tirumantiram. ed. and commen. G. Varatarâjal.CeIlai: Pa;aliyappâ Brothers, Vol. I, Seventh edition, 2006 [1978]; Volume II, Fifth edition, 2002 [1983]; Vol. III, Fifth edition 2003 [1985].
11. Vamadeva, Chandraleka. The Concept of Vannanpu "Violent Love" in Tamil Saivism : With Special Reference to the Periyapuram. Uppsala, Sweden: Uppsala University, 1995.